

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.754 van 21 september 2026
in de zaak A. 248.992/XIV-40.271**

In zake: de NV S.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Cédric Vandekeybus en Ellen Gerits
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 127A/1
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sophie Bleux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Regentschapstraat 58 bus 8

tegen:

de HAVEN VAN BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Charles-Henri de La Vallée Poussin,
kantoor houdend te 1060 Sint-Gillis
Charleroisesteeweg 112
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 augustus 2026, strekt tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van verwerende partij van 27 juli 2026, waarbij de overheidsopdracht voor diensten “Veiligheid op het havendomein - bewaking. Permanente dispatching en mobiele bewaking”, gegund wordt aan [de nv G.] (...)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 25 augustus 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 september 2026 om 11:00 uur.

Staatsraad Inge Vos heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Lemmens *loco* Sophie Bleux, en advocaat Ellen Gerits, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Mathilde Vilain XIV, die *loco* advocaat Charles-Henri de La Vallée Poussin verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor diensten in de speciale sectoren uit met als voorwerp ‘Veiligheid op het havendomein – bewaking. Permanente dispatching en mobiele bewaking’.

De opdracht wordt gegund via een vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met voorafgaande oproep tot mededinging.

De opdracht wordt nationaal en Europees bekendgemaakt.

3.2. Het bestek dat op de opdracht van toepassing vermeldt dat het gaat om een opdracht tegen prijslijst

“2.10.1 Prijsbepaling

Deze opdracht is een opdracht volgens prijslijst.

Alleen de eenheidsprijzen zijn forfaitair. De in de lijst vermelde hoeveelheden zijn vermoedelijke hoeveelheden en verbinden de aanbesteder niet.

De aard van de posten wordt vermeld in de bij de offerte gevoegde samenvattende inventaris.

De inschrijver mag de aard van een post niet wijzigen.

2.10.2 Prijsopgave

Het totaalbedrag van de offerte en de eenheidsprijzen zijn uitgedrukt in euro exclusief btw. Het totaalbedrag van de offerte wordt ook in letters uitgedrukt.”

Als gunningscriteria vermeldt het bestek de prijs (40%), de technische waarde (55%) en milieukeurmerken (5%).

Het bestek voorziet voorts in verschillende verplichte opties, waaronder een optie voor ‘Terbeschikkingstelling, installatie en onderhoud van de videobewakingsmiddelen’ die als volgt wordt toegelicht:

“Deze optie wordt gelicht ten minste één maand vóór de uitvoering van deze aanvraag. Zo de gevraagde hoeveelheid een langere duur voor installatie vereist, moet de dienstverlener dit rechtvaardigen. De aanvraag wordt gedaan voor een uitvoeringsduur van ten minste 4 weken en maximaal tot het einde van het bestek. Zo de aanbesteder de termijnen niet in acht neemt, heeft de dienstverlener het recht om zijn prijzen met 5% te verhogen voor de opdrachten die het voorwerp uitmaken van de bewuste vertraging.

Deze optie mag zo vaak als nodig worden geactiveerd tijdens de uitvoering van de opdracht.

De opties worden in een afzonderlijk gedeelte van de offerte voorgesteld. Het is verboden om opties in te dienen zonder dat er een basisofferte wordt ingediend.

De aanbesteder is nooit verplicht om een optie te bestellen, noch bij de sluiting, noch tijdens de uitvoering van de opdracht.”

In het technisch bestek wordt deze optie 4 nog als volgt nader omschreven:

“1.1.3. Optie: vraag tot terbeschikkingstelling van videobewakingsmaterieel, camera's

Wanneer de aanbesteder dat vraagt, moet de dienstverlener bij machte zijn om de volgende videobewakingsmiddelen ter beschikking te stellen, te installeren en in hun onderhoud te voorzien:

- Bewakingscamera's type PTZ (mobiel) die bewegingsdetectie mogelijk maken. Ze moeten voorzien zijn van de functie van automatisch scannen.

Op vraag van de Haven van Brussel moet het geïnstalleerde systeem de bewakingsfirma kunnen waarschuwen in geval van detectie van beweging of indringing.

Het aantal facultatieve camera's dat ter beschikking moet kunnen worden gesteld, kan naargelang de vraag van de Haven van Brussel schommelen tussen een enkele camera en 100 camera's.

Het geïnstalleerde systeem en zijn installatie moeten voldoen aan de bepalingen van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's alsook van het koninklijk besluit van 8 mei 2018 betreffende de aangiften van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's en betreffende het register van de beeldverwerkingsactiviteiten van bewakingscamera's.

Het onderhoud van deze camera's is uitsluitend ten laste van de dienstverlener.

De beelden worden geregistreerd overeenkomstig de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. De beelden worden bekeken en opgeslagen op een van de twee hierna beschreven manieren:

(1) De beelden worden bekeken en opgeslagen vanuit het controlecentrum. Dit betekent dat het videobewakingssysteem compatibel moet zijn met het bestaande systeem bij de Haven van Brussel.

(2) De beelden worden ter plaatse bekeken en worden opgeslagen op een externe server. De Haven van Brussel behoudt zich echter het recht voor steeds toegang te hebben tot deze beelden tijdens de wettelijke bewaartermijn.

Het verzoek tot plaatsing van camera's wordt ten minste één maand van tevoren ingediend. Zo de gevraagde hoeveelheid een langere duur voor installatie vereist, moet de dienstverlener dit rechtvaardigen. De aanvraag wordt gedaan voor een uitvoeringsduur van ten minste 4 weken en maximaal tot het einde van de opdracht.

Eventuele schade aan het materieel is ten laste van de dienstverlener.”

3.3. Zes inschrijvers dienen een offerte in, onder wie de verzoekende partij en de nv G.

3.4. Nadat de opdracht, na indiening van eerste en verbeterde offertes, voor een eerste keer wordt gegund op 4 mei 2026, wordt deze gunningsbeslissing op 8 juni 2026 ingetrokken.

3.5. Op 25 juni 2026 nodigt de verwerende partij de drie geselecteerde inschrijvers, onder wie de verzoekende partij en de nv G., uit om een nieuwe offerte in te dienen. De nieuwe offerte dient te bestaan uit een ingevuld exemplaar van de nieuwe versie van de inventaris voor optie 4 van de opdracht, die betrekking op de terbeschikkingstelling, installatie en onderhoud van videobewakingsmiddelen.

Daarnaast worden de inschrijvers verzocht om bij hun ingevulde inventaris een document te voegen waarin zij de gemaakte keuzes voor elk onderdeel van de inventaris toelichten, en in het bijzonder de producten vermelden die werden gekozen voor de posten 6.1 en 6.2.

3.6. De verzoekende partij en de nv G. dienen tijdig een laatste offerte in.

3.7. Er wordt een gunningsverslag opgesteld. Daarin worden de laatste offertes van beide inschrijvers regelmatig bevonden en is er sprake van de rechtzetting van een zuiver materiële fout wat de laatste offerte van de nv G. betreft.

In het gunningsverslag wordt hieromtrent het volgende vermeld:

“5.2. RECHTZETTING VAN DE ZUIVER MATERIËLE FOUTEN

De nieuwe verbeterde offerte van [nv G.] bevatte inderdaad de nieuwe versie van de inventaris met betrekking tot optie 4, die aan de verschillende inschrijvers was toegezonden samen met het verzoek om uiterlijk op 3 juli 2026 een nieuwe verbeterde offerte in te dienen.

De door [nv G.] bezorgde inventaris was echter niet ingevuld.

Artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 betreffende de plaatsing van overheidsopdrachten in de speciale sectoren bepaalt het volgende:

“§ 2. De aanbestedende entiteit verbetert de rekenfouten en zuiver materiële fouten in de offertes, zonder aansprakelijk te zijn voor de niet ontdekte fouten.

Ten einde de rekenfouten en de zuiver materiële fouten die door haar vastgesteld worden in de offertes te verbeteren, gaat de aanbestedende entiteit de werkelijke bedoeling na van de inschrijver via een globale analyse van de offerte en door deze te vergelijken met de andere offertes en met de marktprijzen. Indien deze bedoeling, na analyse van de offerte, niet voldoende duidelijk is, kan de aanbestedende entiteit de inschrijver, binnen een door haar gestelde termijn, uitnodigen om de inhoud van zijn offerte te

verduidelijken zonder haar te wijzigen en te vervolledigen en dit zonder afbreuk te doen aan de mogelijkheid om te onderhandelen indien de procedure zulks toelaat.

Als er in dit laatste geval geen toelichting gegeven is of de toelichting niet aanvaardbaar is voor de aanbestedende entiteit, verbetert ze de fouten naar eigen bevindingen. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan kan de aanbestedende entiteit hetzij beslissen dat de opgegeven eenheidsprijzen van toepassing zijn, hetzij de offerte als onregelmatig weren".

In de begeleidende brief bij de verbeterde offerte van [nv G.] staat het volgende: "Overeenkomstig uw richtlijnen hebben wij de nieuwe versie van de inventaris ingevuld zonder de structuur ervan te wijzigen." Verderop in dezelfde brief geeft [nv G.] toelichting bij prijzen die werden ingediend voor de verschillende inventarisposten. Die prijzen zijn geenszins ongeldig.

Uit het voorgaande blijkt dat het niet de werkelijke bedoeling van [nv G.] was om geen prijzen op te geven, noch om een lege inventaris bij zijn offerte te voegen.

Op 10 juli 2026 heeft de Haven van Brussel de volgende e-mail aan [nv G.] gestuurd:

"Wij hebben uw nieuwe verbeterde offerte goed ontvangen.

In de begeleidende brief meldt u het volgende: "Overeenkomstig uw richtlijnen hebben wij de nieuwe versie van de inventaris aangevuld zonder de structuur ervan te wijzigen."

De bij uw offerte gevoegde inventarislijst is echter leeg (zie bijlage).

Kunt u ons uitleggen wat volgens u de reden is voor die tegenstrijdigheid?

Uw antwoord dient ons uiterlijk op 15 juli 2026 om 12.00 uur te bereiken."

Diezelfde dag nog antwoordde [nv G.] als volgt:

"Wij danken u voor uw oplettendheid. Bij de indiening via e-Procurement is er helaas een foutieve en onvolledige versie van het Excel-bestand opgeladen. Dat komt waarschijnlijk door een compatibiliteitsprobleem bij het exporteren vanuit onze Google Workspace-omgeving naar het Excel-formaat dat BOSA vereist.

Om eventuele formele onregelmatigheden te voorkomen, sturen wij u hierbij onmiddellijk de volledig ingevulde prijsinventaris als bijlage toe.

Om aan te tonen dat wij te goeder trouw handelen en de deadline in acht nemen, bevestigen wij het volgende:

1. Systeembewijs (Last Edit History)

In bijlage vindt u een schermafbeelding van de bestandsgeschiedenis. Die bewijst objectief dat de tarievenmatrix volledig was ingevuld en opgeslagen vóór de uiterste indieningstermijn.

(...)

2. Overeenstemming met de BAFO2-brief:

De eenheidsprijzen komen precies overeen met de toelichtingen en financiële uitsplitsing in onze officiële brief van 6 juli 2026. Het globale afgevlakte tarief van €[X] per dag (€[X] excl. btw voor 7.200 dagen) blijft strikt identiek.

Onze excuses voor dit technische probleem.

De ingevulde inventaris volgt nauwgezet uw voorbeeld, zonder enige wijziging in de titels of hoeveelheden."

Bij die e-mail was de versie van de inventaris gevoegd die [nv G.] naar eigen zeggen van plan was in te dienen samen met zijn nieuwe verbeterde offerte. De stelling dat er bij de indiening verwarring is ontstaan tussen een ingevulde versie van de inventaris en een niet-ingevulde versie, is overtuigend, gezien de elementen die in het offerte zijn vastgesteld en hierboven zijn uiteengezet. Uit de documenten van de nieuwe verbeterde offerte blijkt immers dat het niet de bedoeling van [nv G.] was om bij zijn nieuwe verbeterde offerte een lege inventaris in te dienen.

De stelling dat de inventaris die [nv G.] bij zijn e-mail van 10 juli 2026 heeft gevoegd inderdaad degene is die de firma van plan was in te dienen bij zijn nieuwe verbeterde offerte, wordt bevestigd door de metagegevens van het verzonden bestand, waaruit blijkt dat de laatste wijziging werd aangebracht op 1 juli 2026 om 9.28 uur, dus vóór het verstrijken van de termijn voor het indienen van de nieuwe verbeterde offertes (3 juli). Bovendien worden de prijzen in dat bestand bevestigd door de toelichting die [nv G.] hierover geeft in de begeleidende brief bij zijn verbeterde offerte (zie hierboven).

In die context dient de louter materiële fout die [nv G.] bij het indienen van zijn offerte heeft gemaakt, te worden gecorrigeerd en moet rekening worden gehouden met de ingevulde versie van de inventaris die op 10 juli 2026 per e-mail is toegezonden.”

Na toetsing van de offertes aan de gunningscriteria behaalt de nv G. een totaalscore van 91,66 punten tegenover 89,23 punten voor de offerte van de verzoekende partij.

3.8. Op 27 juni 2026 beslist de verwerende partij om de overheidsopdracht voor diensten ‘Veiligheid op het havendomein - bewaking. Permanente dispatching en mobiele bewaking’, te gunnen aan de nv G.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van stukken

4. De verwerende partij vraagt om de vertrouwelijke behandeling van bepaalde door haar neergelegde stukken die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduidt en waarbij zij ook de redenen opgeeft waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vraagt.

5. Geen van de partijen heeft (ter terechtzitting) het lichten van de vertrouwelijkheid van deze stukken gevraagd.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ (hierna: wet van 17 juni 2013), moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Vooraf

7. In een eerste middel voert de verzoekende partij aan dat de offerte van de gekozen inschrijver substantieel onregelmatig had moeten worden verklaard door de verwerende partij doordat bij de laatste offerte een lege inventaris werd ingediend.

In een tweede middel betwist de verzoekende partij dat de verbeteringen die door de verwerende partij aan de offerte van de gekozen inschrijver werden aangebracht, meer bepaald aan de inventaris, gebeurden in overeenstemming met artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de speciale sectoren’ (hierna: koninklijk besluit van 18 juni 2017).

De verwerende partij wordt bijgevallen waar zij in haar nota stelt dat eerst moet worden onderzocht of zij de lege inventaris van de gekozen inschrijver terecht als een zuiver materiële fout in de zin van artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 kon beschouwen die voor verbetering in aanmerking kwam.

Het past dan ook om eerst het tweede middel te onderzoeken.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift de schending aan van artikel 4 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (hierna: wet van 17 juni 2016), artikel 42, § 2 van het koninklijk besluit van 18 juni 2017, het gelijkheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Zij vat het tweede middel samen als volgt:

“Verwerende partij heeft artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren ten onrechte toegepast door het ontbreken van de prijzen in de door [nv G.] tijdig ingediende inventaris als een “zuiver materiële fout” te kwalificeren en vervolgens rekening te houden met een volledig ingevulde inventaris die pas op 10 juli 2026 per e-mail werd toegezonden. Daardoor heeft zij artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren, artikel 4 Overheidsopdrachtenwet, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht miskend.

Vooreerst kan het volledig ontbreken van de prijsopgave niet worden gelijkgesteld met een zuiver materiële fout in de zin van artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren. De tijdig ingediende inventaris bevatte geen enkele prijs. Er bestond bijgevolg geen prijsgegeven in de offerte van [nv G.] dat kon worden verbeterd. Het ging niet om een beperkte verschrijving, een foutief cijfer of een vergissing bij het invullen van bestaande gegevens, maar om het volledig ontbreken van de prijsopgave die de inhoud van de definitieve offerte moest vormen. Een dergelijk gebrek valt buiten de restrictieve draagwijdte van artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren. Daarnaast laat artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren uitsluitend toe dat de inschrijver de inhoud van zijn offerte verduidelijkt, zonder deze te wijzigen of te vervolledigen. [Nv G.] heeft zich evenwel niet beperkt tot een toelichting omtrent een reeds bestaande prijsopgave. Zij heeft op 10 juli 2026 voor het eerst een volledig ingevulde inventaris met prijsgegevens overgemaakt. Verwerende partij heeft vervolgens niet zelf een fout in bestaande offertegegevens verbeterd, maar rekening gehouden met deze nieuwe inventaris. De zogenaamde “verbetering” vormde aldus een verboden wijziging en vervollediging van de offerte, raakte rechtstreeks aan de prijs, de prijsvorming en de prijsopgave van [nv G.] en kwam in werkelijkheid neer op een nieuwe offerte. De rechtspraak van Uw Raad bevestigt dat

ontbrekende prijsgegevens en onvolledige inventarissen niet via artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren kunnen worden rechtgezet.

Ten slotte blijkt uit het gunningsverslag niet dat verwerende partij de concrete werkelijke bedoeling van [nv G.] met betrekking tot de betrokken inventarisposten met voldoende zekerheid kon vaststellen. De motivering steunt in essentie op een begeleidende brief van 6 juli 2026, een achteraf verstrekte verklaring van [nv G.] en metadata van een intern bestand. Deze elementen tonen evenwel niet aan dat precies de inventaris van 10 juli 2026 reeds vóór het verstrijken van de indieningstermijn de definitieve prijsopgave vormde waartoe [nv G.] zich wilde verbinden. De toepassing van artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren berust aldus noodzakelijkerwijze op veronderstellingen omtrent de concrete prijsintentie van [nv G.], terwijl uit de rechtspraak van Uw Raad volgt dat een fout die de aanbestedende entiteit ertoe brengt dergelijke veronderstellingen te maken, niet als een zuiver materiële fout kan worden gekwalificeerd.

Door een volledig blanco inventaris als een zuiver materiële fout te behandelen, door de nadien toegezonden inventaris als een toelaatbare verbetering van de offerte te aanvaarden en door te besluiten dat de werkelijke bedoeling van [nv G.] voldoende vaststond, heeft verwerende partij artikel 42, § 2 KB Plaatsing Speciale Sectoren op onwettige wijze toegepast. De bestreden beslissing is bijgevolg onwettig.”

9. De verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen dat artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 niet restrictief, maar wel strikt moet worden toegepast.

De bewering dat voormeld artikel 42, § 2, alleen van toepassing zou zijn op “fouten van beperkte draagwijdte” is volgens haar ook ongegrond. Zij wijst er ook op dat de door de gekozen inschrijver ingediende blanco inventaris slechts vier posten bevatte en alleen betrekking had op één optie van de opdracht, namelijk de vierde optie, wat slechts een zeer klein deel van de opdracht uitmaakt.

Ook de bewering van de verzoekende partij dat voormeld artikel 42, § 2, alleen zou kunnen worden toegepast wanneer er reeds eenheidsprijzen in de offerte voorkomen die als uitgangspunt kunnen dienen voor een eventuele verbetering, is volgens haar onjuist.

Voormeld artikel 42, § 2, verbiedt volgens de verwerende partij ook niet dat de offerte wordt gewijzigd – integendeel, het regelt dit, maar stelt daarvoor wel voorwaarden. Deze voorwaarden hebben volgens haar uitsluitend

betrekking op het feit dat de verbetering van de vastgestelde fout overeenkomt met de werkelijke bedoeling van de inschrijver en dat er, desgevallend na ondervraging van de inschrijver, geen twijfel bestaat over deze bedoeling.

Te dezen was, zoals in de bestreden beslissing zelf wordt opgemerkt, de werkelijke bedoeling van de gekozen inschrijver volgens haar weldegelijk om bij zijn laatste offerte de inventaris in te dienen die bij zijn e-mail van 10 juli 2026 was gevoegd. Aan dit voornemen bestaat geen twijfel, aangezien uit de laatste opslag van de betreffende inventaris blijkt dat de laatste wijziging daarin plaatsvond vóór de uiterste datum en het uiterste tijdstip voor het indienen van de offertes. De begeleidende brief bij de per ongeluk door de gekozen inschrijver verzonden blanco inventaris bevatte bovendien een opmerking aan de hand waarvan de prijzen konden worden achterhaald die waren opgenomen in de inventaris die bij de e-mail van 10 juli 2026 was gevoegd. De in deze opmerking aangegeven eenheidsprijs, verminderd met de aangekondigde korting, komt volgens de verwerende partij precies overeen met de eenheidsprijs die de gekozen inschrijver in post 6.4 van de aangevulde versie van de litigieuze verbeterde inventaris heeft opgegeven. Hetzelfde geldt volgens haar voor de in deze opmerking 9 aangegeven totaalprijs, die precies overeenkomt met de het totaal (exclusief btw) van de posten die zijn overgenomen uit de aangevulde versie van de inventaris. Aan de hand van deze in de offerte aanwezige eenheidsprijs kon de prijs van post 6.3 bijgevolg worden berekend. De verwerende partij betoogt dat zij hierdoor kon bevestigen dat de inventaris bij de e-mail van de gekozen inschrijver d.d. 10 juli 2026 inderdaad de werkelijke bedoeling weergaf van deze inschrijver op het moment van het indienen van zijn laatste offerte. Het is bijgevolg zeker geen “veronderstelling” dat de gekozen inschrijver duidelijk niet de intentie had om een blanco inventaris voor optie 4 in te dienen.

Het was volgens de verwerende partij wel degelijk duidelijk de werkelijke bedoeling van de gekozen inschrijver om zich, op het moment van de indiening van haar laatste offerte, te binden aan de prijzen die in de ingevulde versie van de inventaris waren opgenomen. De inhoud van de aangevulde inventaris was volgens de verwerende partij “in feite al grotendeels aanwezig in de begeleidende brief die wel met de offerte werd ingediend, of kon er minstens van

worden afgeleid. De verbinding van [nv G.] met betrekking tot deze elementen staat dan ook vast en is onbetwistbaar”.

Beoordeling

10. Zoals blijkt uit het gunningsverslag, waar de bestreden beslissing op steunt, heeft de verwerende partij toepassing gemaakt van artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 nadat werd vastgesteld dat de gekozen inschrijver bij zijn laatste verbeterde offerte een lege inventaris had ingediend voor optie 4 van de opdracht welke betrekking heeft op de ‘Terbeschikkingstelling, installatie en onderhoud van de videobewakingsmiddelen’.

11. Artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 18 juni 2017, waarvan de schending wordt opgeworpen, bepaalt:

“§ 2 De aanbestedende entiteit verbetert de rekenfouten en zuiver materiële fouten in de offertes, zonder aansprakelijk te zijn voor de niet ontdekte fouten.

Ten einde de rekenfouten en de zuiver materiële fouten die door haar vastgesteld worden in de offertes te verbeteren, gaat de aanbestedende entiteit de werkelijke bedoeling na van de inschrijver via een globale analyse van de offerte en door deze te vergelijken met de andere offertes en met de marktprijzen. Indien deze bedoeling, na analyse van de offerte, niet voldoende duidelijk is, kan de aanbestedende entiteit de inschrijver, binnen een door haar gestelde termijn, uitnodigen om de inhoud van zijn offerte te verduidelijken zonder haar te wijzigen en te vervolledigen en dit zonder afbreuk te doen aan de mogelijkheid om te onderhandelen indien de procedure zulks toelaat.

Als er in dit laatste geval geen toelichting gegeven is of de toelichting niet aanvaardbaar is voor de aanbestedende entiteit, verbetert ze de fouten naar eigen bevindingen. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan kan de aanbestedende entiteit hetzij beslissen dat de opgegeven eenheidsprijzen van toepassing zijn, hetzij de offerte als onregelmatig weren.”

Op grond van deze bepaling verbetert de aanbestedende entiteit “de rekenfouten en de zuiver materiële fouten in de offertes.” In de voorliggende vordering is enkel aan de orde de rechtsfiguur van de “zuiver materiële fouten.”

Met “zuiver materiële fouten” wordt in principe een verschrijving of een vergissing bedoeld, begaan bij de materiële verrichtingen die gepaard gaan met het opstellen van een offerte zoals het uitschrijven, invullen en overbrengen van cijfergegevens. Het betreft dus fouten waaromtrent er nauwelijks discussie is. Een fout die de aanbestedende entiteit ertoe brengt veronderstellingen te maken, is derhalve niet te kwalificeren als een zuiver materiële fout in de zin van artikel 42 van het koninklijk besluit van 18 juni 2017.

Omdat de verbetering van een ontdekte materiële fout een afwijking inhoudt van het beginsel van de onveranderlijkheid van de offertes na het indienen ervan, vereist het begrip “zuiver materiële fouten” een strikte interpretatie. Het lijkt evenwel niet vereist dat de verschrijving of vergissing noodzakelijk moet blijken uit de offerte zelf. Essentieel lijkt wel dat de vergissing duidelijk tot gevolg heeft dat een resultaat in de offerte wordt bereikt dat in strijd is met “de werkelijke bedoeling” van de inschrijver.

Bij het beoordelen of er sprake is van een zuiver materiële fout in de zin van de voormelde bepaling beschikt de aanbestedende entiteit over een beoordelingsruimte om uit te maken of, in het licht van de omstandigheden, het al dan niet aannemelijk is dat er sprake is van een dergelijke fout en of al dan niet duidelijk is wat de werkelijke bedoeling van de inschrijver was bij het begaan van de fout. Het komt daarbij niet aan de Raad van State toe om een eigen beoordeling in de plaats van deze van het bestuur te stellen. Hij mag desgevraagd wel nagaan of de beslissing op in rechte en in feite aanvaardbare motieven is gesteund en of deze voortvloeien uit een zorgvuldig onderzoek, en of deze beoordeling binnen de perken van de redelijkheid blijft.

Overeenkomstig artikel 42, § 2 van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 dient, indien het bestaan van een zuiver materiële fout is vastgesteld, de aanbestedende overheid de fout in beginsel te verbeteren overeenkomstig “de werkelijke bedoeling” van de inschrijver. Een aanbestedende entiteit die aldus bij een materiële fout de offerte verbetert, wijzigt de offerte als zodanig niet, maar

brengt die met de werkelijke bedoeling ervan in overeenstemming.

Het is voorts in de eerste plaats de inschrijver die instaat voor een zorgvuldige redactie en indiening van zijn offerte.

Tot slot dient de regeling inzake de verbetering van rekenfouten en zuiver materiële fouten ook gelezen te worden in het licht van de algemene beginselen die van toepassing zijn op de overheidsopdrachten, waaronder het in artikel 4 van de wet van 17 juni 2016 vermelde gelijkheidsbeginsel.

12. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de inschrijvers in de nieuwe inventaris voor optie 4 eenheidsprijzen dienden op te geven voor de volgende vier posten:

- “6.1. Huur van camera’s
- 6.2. Huur van masten
- 6.3. Installatie/De-installatie van camera’s
- 6.4. Installatie en de-installatie van masten”

Daarnaast dienden de inschrijvers een totaalprijs op te geven voor elk van de betrokken posten op basis van de in de inventaris vermelde vermoedelijke hoeveelheden, evenals een totaalprijs voor optie 4.

13. De “fout” die de gekozen inschrijver beging bij het indienen van zijn laatste offerte is dat de inventaris voor optie 4 van de opdracht niet werd ingevuld zodat er dus een lege inventaris werd ingediend. De inventaris bevatte bijgevolg geen enkele eenheidsprijs, noch een totaalprijs voor de optie 4.

De motieven op grond waarvan de verwerende partij besloten heeft dat te dezen toepassing kon worden gemaakt van artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 18 juni 2017 inzake de “zuiver materiële fout” werden hoger reeds weergegeven onder punt 3.7 van het feitenrelaas. Er wordt naar verwezen.

De verwerende partij stelt daarbij in essentie dat de gekozen inschrijver in de begeleidende brief bij zijn laatste offerte vermeldde dat hij de inventaris had ingevuld en dat in diezelfde brief de prijzen werden toegelicht die voor de verschillende posten van de inventaris werden ingediend en dat die prijzen geenszins nihil zijn. Hieruit leidt de verwerende partij af dat het werkelijke voornemen van de gekozen inschrijver niet was om geen prijzen in te dienen, noch om een lege inventaris bij haar offerte te voegen. Zij heeft hieromtrent verduidelijking gevraagd aan de gekozen inschrijver. Zij meent dat de toelichting dat bij de indiening een vergissing werd gemaakt waarbij een ingevulde versie van de inventaris werd verward met een niet-ingevulde versie, overtuigend is gelet op de elementen die in de offerte zijn vastgesteld. Daarnaast stelt zij dat de metadata van het overgemaakte bestand ondersteunen dat de inventaris die de gekozen inschrijver bij haar e-mail van 10 juli 2026, na de indiening van de offertes, heeft toegevoegd, daadwerkelijk de versie is die zij als nieuwe verbeterde offerte wilde indienen. Deze metadata betreffen gegevens waaruit blijkt dat de laatste wijziging aan het bestand plaatsvond op 1 juli 2026 om 9.28 uur, dus vóór het verstrijken van de termijn voor de indiening van de nieuwe verbeterde offertes (3 juli 2026). Bovendien zou dit ook ondersteund worden door het feit dat de in dit bestand opgenomen prijzen overeenstemmen met de wijze waarop de gekozen inschrijver deze in de begeleidende brief bij haar verbeterde offerte heeft toegelicht.

14. In zoverre de verwerende partij daarbij verwijst naar verwarring in hoofde van de gekozen inschrijver, valt op te merken dat het enkele feit dat een offerte onvolledig is door onoplettendheid, zelfs wanneer dit aannemelijk wordt aangevoerd, op zich niet volstaat om deze nalatigheid aan te merken als een “zuiver materiële fout” die door de aanbestedende overheid kan worden verbeterd in de zin van de geschonden geachte bepaling. Zoals reeds in herinnering is gebracht, komt het immers in de eerste plaats de inschrijver toe om in te staan voor een zorgvuldige redactie en dus ook een volledige indiening van zijn offerte. Dit geldt evenzeer bij het indienen ervan via e-Procurement.

15. De aanbestedende overheid moet de fout ook verbeteren overeenkomstig “de werkelijke bedoeling” van de inschrijver. Het moet dan ook gaan om een fout waarbij de werkelijke bedoeling van de inschrijver voldoende duidelijk is en dus met een voldoende graad van aannemelijkheid kan worden achterhaald, dit alles ook in het licht van de vereiste gelijke behandeling van de inschrijvers.

De motivering in het gunningsverslag dat uit de begeleidende brief blijkt het niet de werkelijke bedoeling was van de gekozen inschrijver om geen prijzen op te geven, noch om een lege inventaris bij de offerte te voegen, is op het eerste gezicht niet afdoende aangezien dit niet volstaat om uitsluitel te bieden over de werkelijke bedoeling van de inschrijver over de inhoud van de betrokken posten in de inventaris zelf en om de laatste offerte dienovereenkomstig te kunnen verbeteren.

16. Te dezen lijkt er niet aan voorbij gegaan te kunnen worden dat de gekozen inschrijver weliswaar tijdig een inventaris voor optie 4 heeft ingediend, maar dat die volledig leeg was. Er was geen enkele prijs vermeld, noch een totaalprijs, noch enige eenheidsprijs voor de vier afzonderlijke posten.

De verwerende partij lijkt vervolgens zelf te hebben geoordeeld dat het niet mogelijk was om de werkelijke bedoeling van de inschrijver na te gaan op grond van een globale analyse van de gegevens in de offerte of een vergelijking met de andere offertes en de marktprijzen zoals in voormeld artikel 42, § 2, wordt voorzien, en de betrokken inschrijver te hebben bevraagd.

Vier dagen na de indieningsdatum voor de laatste verbeterde offertes, namelijk op 10 juli 2026, heeft de gekozen inschrijver aan de verwerende partij een ingevulde inventaris bezorgd voor optie 4.

Overeenkomstig voormelde bepaling kon de verwerende partij de betrokken inschrijver op het eerste gezicht echter enkel uitnodigen om de inhoud

van de laatste offerte “te verduidelijken zonder haar te wijzigen en te vervolledigen”.

17. De stelling van de verwerende partij in het gunningsverslag dat uit de metagegevens van de nadien meegedeelde inventaris blijkt dat dit de inventaris is die de gekozen inschrijver van plan was in te dienen bij zijn nieuwe verbeterde offerte kan op het eerste gezicht niet worden bijgetreden. Het gegeven dat de gekozen inschrijver een bepaalde versie van de inventaris vóór indiening van de offertes heeft bewaard, lijkt immers op geen enkele wijze aan te tonen dat de gekozen inschrijver ook deze versie van de inventaris als definitieve prijsopgave wenste in te dienen.

18. Daarnaast verwijst de verwerende partij in het gunningsverslag naar de begeleidende brief van 6 juli 2026 die de gekozen inschrijver samen met de lege inventaris heeft ingediend. Er valt echter op het eerste gezicht niet in te zien hoe de verwerende partij uit de toelichting in de begeleidende brief bij de laatste offerte alle eenheidsprijzen voor de posten van de inventaris heeft kunnen afleiden zoals die zouden zijn bevestigd in de later meegedeelde inventaris. In haar nota licht de verwerende partij slechts toe hoe uit deze begeleidende brief de totaalprijs van de optie 4 en de eenheidsprijs voor post 6.4 konden worden afgeleid. De verwerende partij zet in haar nota echter geenszins uiteen hoe de gegeven toelichting haar in staat stelde de eenheidsprijs voor posten 6.1., 6.2 en 6.3 te berekenen. Zij legt hiertoe ook geen enkele interne berekening voor.

Hoewel het bedrag van de totaalprijs voor optie 4 vermeld in de begeleidende brief inderdaad lijkt overeen te stemmen met het totaalbedrag vermeld in de later meegedeelde inventaris, blijkt op het eerste gezicht niet uit de begeleidende brief welke eenheidsprijs of totaalprijs de gekozen inschrijver in zijn offerte zou hebben voorzien voor de posten 6.1 (huur van camera's) en 6.2 (huur van masten) afzonderlijk. Daarnaast wordt in de brief weliswaar een prijs per eenheid vermeld voor de basisinstallatie zonder dat daarbij echter wordt toegelicht of dit over post 6.3 of post 6.4., dan wel om beide posten gaat. Uit de nadien

meegedeelde inventaris blijkt op het eerste gezicht dat de in de brief vermelde eenheidsprijs slechts betrekking lijkt hebben op post 6.4. De verwerende partij betoogt wel dat zij op grond van deze toelichting ook de prijs voor post 6.3. kon berekenen maar zij zet dit op geen enkele wijze uiteen.

19. Bijgevolg valt op het eerste gezicht niet in te zien hoe de verwerende partij met voldoende zekerheid kon vaststellen dat de later meegedeelde eenheidsprijzen voor de posten 6.1., 6.2. en 6.3. inderdaad de eenheidsprijzen zijn die de gekozen inschrijver werkelijk bedoeld had op te nemen in de inventaris zoals gevoegd bij zijn laatste offerte.

Dit lijkt des te problematisch omdat de voorliggende opdracht een opdracht tegen prijslijst betreft waarbij slechts de eenheidsprijzen voor de verschillende posten bindend zijn bij de uitvoering van de opdracht en niet de vermelde totaalprijs. De identieke totaalprijs voor de gehele optie 4 zegt niets over de onderliggende eenheidsprijzen voor de verschillende posten. In die zin kan dit niet zomaar worden aangemerkt als een fout waaromtrent nauwelijks discussie mogelijk is. Er valt op het eerste gezicht ook niet uit te sluiten dat het aanvaarden van de nieuw ingevulde inventaris aanleiding geeft tot misbruik of wijziging van de laatste offerte met betrekking tot een essentieel element, namelijk de eenheidsprijzen van de posten voor optie 4 van de opdracht op een moment dat voor de andere inschrijvers deze mogelijkheid niet meer openstond. Daardoor lijkt ook de gelijke behandeling van de inschrijvers in het gedrang te komen. Het gegeven dat het in dit geval om een onderhandelingsprocedure gaat, doet aan het voorgaande dan ook niets af.

20. Voor zover in het gunningsverslag, waarop de bestreden beslissing is gesteund, wordt overwogen dat de inventaris die de gekozen inschrijver bij e-mail van 10 juli 2026 heeft overgemaakt daadwerkelijk de inventaris is die zij bij haar nieuwe verbeterde offerte wenste in te dienen, omdat dit wordt bevestigd door de metadata van het verzonden bestand én doordat de in dat bestand opgenomen prijzen overeenstemmen met de toelichting die de gekozen

inschrijver verstrekt in de begeleidende brief bij haar verbeterde offerte, berust de bestreden beslissing op het eerste gezicht dan ook niet op feitelijk en rechtens juiste motieven.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat de gekozen inschrijver een vergissing beging bij het indienen van de lege inventaris bij de laatste offerte, dan nog toont de verwerende partij op het eerste gezicht niet aan dat de verbetering die zij aanbracht door het aanvullen van de eenheidsprijzen voor de posten 6.1., 6.2. en 6.3. van de inventaris duidelijk overeenstemt met de werkelijke bedoeling van de gekozen inschrijver bij het indienen van zijn laatste offerte.

21. Het tweede middel is in de aangegeven mate ernstig.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

22. Het derde middel is genomen uit de schending van artikel 4 van de wet van 17 juni 2016, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: wet van 29 juli 1991), de artikelen 4, 5 en 8 van de wet van 17 juni 2013, het zorgvuldigheidsbeginsel en het transparantiebeginsel.

De verzoekende partij vat het derde middel samen als volgt:

“Verwerende partij heeft de kwalitatieve beoordeling van de offertes onvoldoende gemotiveerd en heeft daardoor de artikelen 2 en 3 van de Formele Motiveringswet, de artikelen 4, 5 en 8 van de Rechtsbeschermingswet, artikel 4 Overheidsopdrachtenwet, het transparantiebeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de formelemotiveringsplicht geschonden.

Het tweede gunningscriterium “technische waarde” en het derde gunningscriterium “milieukenmerken” betreffen kwalitatieve gunningscriteria die noodzakelijk steunen op een inhoudelijke beoordeling van de betrokken offertes. In het gunningsverslag worden evenwel enkel de eindscores voor deze criteria meegedeeld. Het verslag bevat geen enkele beschrijvende evaluatie of inhoudelijke toelichting en verwijst uitsluitend

naar een bijlage (“zie bijlage”), die niet aan verzoekende partij werd meegedeeld.

Hierdoor beschikt verzoekende partij niet over de feitelijke en juridische overwegingen die aan de toegekende scores ten grondslag liggen. Zij kan niet nagaan welke elementen in aanmerking werden genomen, waarom bepaalde scores werden toegekend, op welke wijze de offertes onderling werden vergeleken en waarom de gekozen offerte voor deze criteria beter werd beoordeeld dan haar eigen offerte.

Volgens vaste rechtspraak van Uw Raad vormt een loutere puntentoekenning geen afdoende motivering van kwalitatieve gunningscriteria. Indien de aanbestedende entiteit zich voor die motivering beroept op een afzonderlijk document, moet dit document bovendien ter kennis worden gebracht van de betrokken inschrijver. Een motivering door verwijzing naar een niet meegedeelde bijlage voldoet niet aan deze vereisten.

Door zich te beperken tot een loutere puntentoekenning en de onderliggende beoordeling uitsluitend te laten blijken uit een niet-meegedeelde bijlage, heeft verwerende partij verzoekende partij de mogelijkheid ontnomen om met kennis van zaken na te gaan waarom de gekozen offerte hoger werd beoordeeld en of de beoordeling overeenkomstig de toepasselijke regels op objectieve, zorgvuldige en transparante wijze heeft plaatsgevonden. De bestreden beslissing is bijgevolg onvoldoende gemotiveerd en daarom onwettig.”

Ter terechtzitting voegt zij daar nog aan toe dat de mededeling van motieven in het kader van de neerlegging van het administratief dossier in onderhavige procedure overeenkomstig de rechtspraak van de Raad van State niet volstaat.

23. De verwerende partij erkent dat de kennisgeving die zij aan de verzoekende partij heeft gedaan van de bestreden beslissing niet de bijlage bij het gunningsverslag bevatte, waarin de motivering opgenomen wordt van de toegekende punten met betrekking tot de tweede en derde gunningscriteria. Zij stelt dat deze bijlage echter wel bestaat “en (...), zoals het hoort, aan het administratief dossier [is] gevoegd”. Uit de tabel in deze bijlage blijkt dat ze ook weldegelijk een gedetailleerde woordelijke motivering bevat van de punten die aan elke inschrijver zijn toegekend met betrekking tot het tweede en derde gunningscriterium. Hieruit volgt volgens de verwerende partij dat het verwijt dat de verzoekende partij in het kader van het derde middel, uitsluitend betrekking heeft op de regelmatigheid van de kennisgeving die de verwerende partij van de bestreden beslissing heeft gedaan, en niet op de motivering die op zich weldegelijk bestaat en afdoende is.

Zij wijst erop dat overeenkomstig artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de in het eerste lid bedoelde onregelmatigheden slechts aanleiding geven tot een nietigverklaring als ze, in dit geval, een invloed konden uitoefenen op de draagwijdte van de genomen beslissing, de betrokkenen een waarborg hebben ontnomen of als gevolg hebben de bevoegdheid van de opsteller van de handeling te beïnvloeden. Te dezen is het volgens de verwerende partij echter duidelijk dat de onregelmatigheid met betrekking tot de kennisgeving van de bestreden beslissing de reikwijdte ervan niet heeft kunnen beïnvloeden.

Beoordeling

24. Luidens artikel 4, eerste lid, 8°, van de wet van 17 juni 2013 stelt een aanbestedende instantie in het kader van de plaatsing van een opdracht een gemotiveerde gunningsbeslissing op wanneer ze een opdracht gunt, ongeacht de procedure. Voorts bepaalt, wat de formele motivering van een gunningsbeslissing betreft, artikel 5 van de wet van 17 juni 2013 dat die beslissing een reeks vermeldingen moet bevatten, waaronder (9°) de namen van de gekozen inschrijver of de gekozen deelnemer of deelnemers bij de raamovereenkomst en van de deelnemers en inschrijvers van wie de regelmatige offerte niet werd gekozen en de juridische en feitelijke motieven, waaronder de kenmerken en relatieve voordelen van de gekozen offerte, voor de beslissingen die daarop betrekking hebben.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze.

De formelemotiveringsplicht vereist dat de niet-gekozen inschrijver op grond van de motivering in de gunningsbeslissing afdoende te weten komt waarom de aanbestedende overheid, in het licht van de gunningscriteria, de voorkeur geeft aan deze of gene offerte.

De formele motiveringsplicht impliceert voorts dat de motieven uit de bestreden beslissing zelf moeten blijken. Wel kan worden aangenomen dat aan die doelstelling is voldaan indien de betrokkene desgevallend langs een andere weg kennis heeft gekregen van de motieven waarop de beslissing is gesteund, ook al worden die motieven dan niet in de beslissing zelf veruitwendigd, met name wanneer de beslissing verwijst naar andere stukken. Een dergelijke motivering door verwijzing dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten de desbetreffende stukken zelf afdoende gemotiveerd zijn en mogen ze niet tegenstrijdig zijn. Ten slotte dienen de stukken in de uiteindelijke beslissing te worden bijgevalen door de beslissende overheid.

25. De verwerende partij erkent in haar nota uitdrukkelijk dat de kennisgeving van de bestreden beslissing die zij aan de verzoekende partij heeft gedaan niet de bijlage bij het gunningsverslag bevatte waarin de motivering werd opgenomen van de toegekende punten met betrekking tot het tweede en derde gunningscriterium. Zij ontkent ook niet dat de verzoekende partij zonder deze motivering geen voldoende inzicht kon hebben in de redenen waarom een bepaald aantal punten werd toegekend aan haar offerte voor de voormelde kwalitatieve gunningscriteria. Doordat de verzoekende partij ten tijde van het instellen van haar vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geen voldoende kennis had van de motieven waarop de bestreden beslissing steunt, werd de formelemotiveringsplicht geschonden.

26. Het feit dat die schending slechts het gevolg is van het niet meedelen aan de verzoekende partij van de bijlage waarin de motivering was opgenomen, impliceert niet dat het vastgestelde gebrek de regelmatigheid van de bestreden beslissing zelf niet aantast. De kennisgeving van die bijlage was immers een noodzakelijke voorwaarde opdat de bestreden beslissing, waarin verwezen wordt naar het gunningsverslag waarvan de betrokken bijlage deel uitmaakt, afdoende gemotiveerd zou zijn.

Bovendien gaat de verwerende partij eraan voorbij dat volgens artikel 15 van de wet van 17 juni 2013, gelezen in samenhang met artikel 14 van die wet, de Raad van State de tenuitvoerlegging van “beslissingen van de aanbestedende instanties” kan schorsen “op verzoek van elke persoon die een belang heeft of heeft gehad om een bepaalde opdracht [...] te krijgen en die door de beweerde schending is of dreigt te worden benadeeld”. Te dezen blijkt niet dat de verzoekende partij met kennis van zaken haar verzoekschrift heeft kunnen redigeren zodat haar het belang bij dit middel in het kader van de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan worden ontzegd.

27. Ook de mededeling van deze motieven via de neerlegging van het administratief dossier, dus nadat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad van State reeds werd ingediend, belet niet dat de Raad van State in het kader van de onderhavige schorsingszaak het middel ernstig bevindt, aangezien die mededeling pas na het verstrijken van de beroepstermijn plaatsvond. De formelemotiveringsplicht beoogt de betrokkene in staat te stellen om te oordelen of hij zich op het stuk der motieven zinvol in rechte kan verweren, hetgeen in de regel betekent dat een verzoekende partij over de motieven van de beslissing moet kunnen beschikken, vooraleer zich in rechte te voorzien. Te dezen heeft de verzoekende partij niet de gelegenheid gehad om in haar verzoekschrift de motivering met betrekking tot het tweede en derde gunningscriterium inhoudelijk te betwisten, terwijl nochtans het verzoek tot schorsing alle middelen dient te bevatten die een schorsing kunnen rechtvaardigen.

28. Het derde middel is in de aangegeven mate ernstig.

VII. Besluit

29. Het tweede en het derde middel zijn in de aangegeven mate ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook ingewilligd.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de verwerende partij van 27 juli 2026, waarbij de overheidsopdracht voor diensten “Veiligheid op het havendomein - bewaking. Permanente dispatching en mobiele bewaking”, wordt gegund aan de nv G.

Dit arrest is uitgesproken op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Inge Vos,
bijgestaan door

Johan Pas,

De griffier

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De voorzitter

Johan Pas

Inge Vos